

Efter at Udvalgets Medlemmer hver for sig har haft Lejlighed til at gennemgaa Akterne, skal Udvalget udtale følgende:

Det ses, at Undersøgelsen ved Nyborg Politiret har været særdeles grundig. Saa godt som alle Fængselets Funktionærer og adskillige andre Personer har afgivet udførlige Forklaringer om alle de paaklagede Forhold og om adskillige andre, som der under Sagens Gang viste sig Anledning til at optage til Undersøgelse.

Der blev rejst Tiltale mod Anstaltens Kasserer for Forbrydelse i Embedsforhold og Bedrageri og imod en Gartneribetjent for at have udvist uterligt Forhold overfor nogle Fanger. For disse Forhold, blev de tvende Funktionærer straffet, og de blev i øvrigt suspenderet og senere afskediget af Anstaltens Tjeneste, saa snart det var oplyst, at de havde forset sig paa den anførte Maade.

Efter Undersøgelsens Slutning blev endvidere Anstaltens Inspektør, en Vagtmester og 2 Fængselsbetjente afskediget. En Fængselsbetjent var, forinden Dr. Fraenkel rejste Sagen, blevet afskediget, fordi hans Forhold dertil havde givet Anledning.

Udvalgets Flertal (Udvalget undtagen Mathilde Hauschultz og Fraenkel) har nu paa Grundlag af sin Gennemgang af Akterne og det i øvrigt oplyste den Opfattelse, at der intet kan indvendes mod Sagens Forløb og de trufne Afgørelser. Klagen over, at der blev begaaet Overgreb mod Fangerne, og over, at Fængselet ikke holdes betryggende lukket, har intet paa sig. At Tjenesteaanden var nedbrudt og Tonen i Personalet korrumpet, kan heller ikke erkendes i sin Almindelighed. Det viste sig ved Undersøgelsen, at der blandt Personalet var et Par uheldige Elementer, nemlig den omtalte Vagtmester og de to samtidig med ham afskedigede Fængselsbetjente, og at Inspektøren, i alt Fald til Dels paa Grund af svigtende Helbred, ikke paa alle Punkter havde været sin Opgave helt voksen. Men de paagældende blev ogsaa

netop af den Grund afskediget. For de tilbageværendes Vedkommende synes der ikke at have været nogen som helst Grund til Klage hverken over Tjenesteaanden eller Tonen, og der foreligger intet for Udvalget, som giver Grund til at antage, at Forholdene i Fængselet efter de paagældendes Fjernelse ikke skulde være fuldt ud gode og i enhver Henseende forsvarelige. Det skal i denne Forbindelse bemærkes, at de to afskedigede Fængselsbetjente var dem, der havde underskrevet de 6 af de 8 Erklæringer, som var bilagte Anmodningen om kriminel Undersøgelse. Af disse Erklæringer vil en kyndig Iagttagere allerede faa det Indtryk, at Underskriverne ikke er særlig heldige Elementer, idet Indholdet i det væsentlige er en Række Sladder-Historier om andre Betjente, om Inspektøren og forskellige Forhold i broget Blanding. Under alle Omstændigheder fremgaar det af Akterne som Resultat af Undersøgelsen, at de eneste af Fængselsbetjentene, der var Grund til at klage over, var de to, idet de dels havde gjort sig skyldige i Pligtforsømmelser og dels paa forskellig Maade satte Splid og Ufred mellem Personalet indbyrdes og i Forholdet til de overordnede og i det hele viste sig uegnede til Stillingen som Fængselsbetjent. Det skønnes ikke, at der er tilføjet de to eller nogen af de andre afskedigede nogen Uret ved Afskedigelsen. De foran omtalte Forhold, som Anstaltens Kasserer og en Gartneribetjent havde gjort sig skyldig i, var ikke omtalte eller blot antydende i Fraenkels ovennævnte Skrivelse.

Flertallet stiller derfor følgende *Forslag til Beslutning*:

„Folketinget udtaler, at der ikke findes Anledning til at foretage videre i den i 1916 afsluttede Sag mod forskellige Funktionærer ved Nyborg Straffeanstalt.“

I Flertallets ovenstaaende Udtalelse henviser *Mindretallet* (Fraenkel og Mathilde Hauschultz) først til Flertallets Bemærkning om, at det „paa Grundlag af sin Gennemgang af Akterne og det i øv-